

Abstrakt

Předložená práce se zabývá filosofií jazyka a jazykového významu v díle Michaila M. Bachtina. Východisko zkoumání konstituce významu bylo založeno v promluvě, která je v životním přístupu uchopena jako dialog. K pochopení povahy promluvy se přiblížíme skrze tři ústřední body zkoumání. V polemice se Saussurovou teorií budeme formulovat Bachtinovu tezi o souvislosti jazyka s nejazykovou skutečností. Jazykový význam konstituovaný v řečových žánrech, které se formují v zájmových skupinách, tj. v mimoslovní skutečnosti, musí nést nějaké hodnocení. Za druhé si předvedeme, že konkrétní jednotlivci jsou pro pochopení konstituce významu upozaděny ve prospěch zájmových skupin, které jsou tím, kdo vzchází do dialogu. Každá promluva se realizuje na hranicích s cizími promluvami, proto význam nemůže být chápán jako identický, ale jako podmíněn dialogem s jinými stanovisky. Jelikož význam nese vždy nějaké hodnocení, neexistuje jeden univerzální jazyk, ale různorečí.

Klíčová slova

promluva

význam

hodnocení

řečové žánry

dialog